

Povídala mamka

Petr Lutka

1. Povídala mamka, že tě dobře zná,
jenom chodíš, hlavu nosíš výše, než se má,
prý máš černý oči a minulost též,
jestli je to všechno pravda, půjdu, to mi věř.

R: Já chci být s ženou, co se umí smát,
/: ale s hloupou vyfintěnou nechtěl bych se zdát. :/

2. Prý si loni všichni vrabci šeptali,
jak kdy v lese chlapci s tebou houby hledali,
naštěstí jim lidé málo rozumí,
a tam v lese pod kapradí jinej nečumí.

R: Trpaslík snad tam kouká do křoví,
/: hledí ale s potěšením a nic nepoví. :/

3. Chtěl jsem ti dát zlatej prsten zásnubní,
s takovou jej vezmu, půjdu rovnou ke studni,
zatížím jej cihlou, hodím do temna,
protožeš' mi byla, holka, s jiným nevěrná.

R: Do hospody půjdu, řeknu: vrchní, toč,
/: já chci dneska oslavovat, protože mám proč. :/

4. Nebo raději řeknu: co bych se s tím štvál,
nějak bylo, nějak bude, život letí dál,
ať mi nadávají lidé do trouby,
první holku, kterou potkám, pozvu na houby.

R: Do lesa vklouznem, sednem do listí,
/: trpaslíka vodnesou, neb omdlí závistí. :/